

РЕШЕНИЕ

№ 71

гр. Кърджали, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, II СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валентин Спасов

при участието на секретаря Константина Кирева
като разгледа докладваното от Валентин Спасов Административно наказателно дело № 20215140201315 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 09-2100025 от 22.12.2021г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” гр.Кърджали, с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.413, ал.2 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лв. на „О.Т.” ООД- гр. Кърджали, ЕИК: *****, в качеството му на работодател, за нарушение на чл.13, ал.1 вр. ал.2 от Наредба РД-07-2 за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд вр. чл.281, ал.1 от КТ.

В жалбата се твърди, че атакуваното НП било незаконосъобразно, издадено в нарушение на изискванията на чл.57, ал.1 от ЗАНН, както и че не бил извършил констатираното от контролните органи нарушение, поради което моли наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от редовно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата така, както е депозирана в съда Моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено като незаконосъобразно, или, алтернативно, да се приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ, или да се намали размера на имуществената санкция.

Административнонаказващият орган, чрез своя процесуален представител оспорва жалбата и моли наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло. Сочи, че нарушението било доказано, като не били допуснати процесуални нарушения от

категорията на съществени, които да обосновават отмяна на атакувания акт. Представя подробна писмена защита. Претендира разноски.

Районна прокуратура-Кърджали, редовно призована за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 01.11.2021г. около 20:00 часа при извършване на проверка по работни места в обект на контрол: „доставка и изсипване на земна маса за заравняване на двор на строителен обект в имот с Идентификатор ***** по КKKP на землище с. Балабаново - представляващо строителство на вилна сграда и масивна ограда", намиращ се в с. Балабаново *****, обл. Кърджали, където трудова дейност по доставка и изсипване на земна маса се извършва от „О.Т." ООД с ЕИК: *****, продължила на 02.11.2021г. при проверка на представените в ДИТ със седалище Кърджали документи, било установено, че търговското дружество в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Кодекса на труда, представлявано от М.К.М. с ЕГН: *****, управител, със заповед №0-2/28.03.2018г. е определил себе си за лице, което ще провежда обучения и инструктажи. Притежава издадено удостоверение №*****/26.03.2021г. Изготвил е програма за провеждане на инструктажите в дружеството, но не е провел инструктаж на работното място на Е.Р.М., с който на 01.11.2021г. е настъпила трудова злополука по време на работа при отстраняване на настъпила повреда на тежкотоварния автомобил, преди да му бъде възложена самостоятелна работа, като шофьор на тежкотоварен камион марка М. с регистрационен номер *****, като не е запознал практически работника с конкретните изисквания за безопасното изпълнение на трудовата дейност. Нарушението е извършено на 29.10.2021г.

С оглед установените факти и обстоятелства контролните органи са приели, че дружеството е осъществило фактическия състав на чл. 13, ал. 1 от Наредба №РД-07-2/16.12.2009г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, а именно, че на 29.10.2021г. работодателят не е провел инструктаж на работното място на работника Е.М., преди да му бъде възложена самостоятелна работа и не е запознал практически работника с конкретните изисквания за безопасното изпълнение на трудовата дейност.

С оглед допуснатото нарушение на 16.11.2021г. е съставен акт за установяване на административно нарушение в присъствието на упълномощено лице на дружеството и връчен му надлежно срещу подпис. В срока по чл.44, ал.1 ЗАНН не постъпило възражение срещу съставения АУАН. На 22.12.2021г., на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във връзка с чл. 413, ал. 2 от КТ, е издадено наказателно постановление, с което е ангажирана отговорността на дружеството и е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 2000 лв.

Видно от доказателствата по делото по безспорен начин е доказано, че Е.М. е шофьор на тежкотоварен камион в дружеството жалбоподател и в качеството му такъв работодателя е бил длъжен да му проведе инструктаж по здравословни и безопасни условия на труд на работното място. Това се потвърждава от: писмено обяснение на Д.М.-упълномощено лице на жалбоподателя, в което същият заявява, че в деня на настъпване на трудовата злополука на 01.11.2021г., Е.М. е „работил" във фирма „О.Т."

като шофьор на тежкотоварен камион марка М. с регистрационен номер *****; от Дневник на „О.“ ООД за регистриране и водене на отчет за извършени предпътни технически прегледи, от който в видно, че Е.М. е управлявал посочения автомобил в периода 29.10.2021 -01.11.2021 г.; от Свидетелство за регистрация на МПС с регистрационен номер *****, от който по безспорен начин се установява, че превозното средство е собственост на „О.Т.“ ООД; от книга за инструктаж на работното място, от която по несъмнен начин се установява, че на Е.Р.М. не проведен инструктаж на работното място; от Заповед № 0-2/28.03.2018г., Удостоверение №*****/26.03.2021г. и Програма за провеждане на инструктаж на работното място в „О.Т.“ ООД, видно от които М.К.М.- управител на дружеството, е определил себе си за лице, което ще провежда обучения и инструктажи; от Граждански договор №1/29.10.2021г., от който е видно, че Д.М. е извършвал превоз на земна маса на строителен обект в с. Балабаново в полза на „О.Т.“ ООД; от Постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение между дружеството и Е.М., което не е оспорвано от жалбоподателя и с което правоотношението съществувало между „О.“ ООД и работника по горепосочения граждански договор е обявено за трудово от ДИ „ИТ“ Кърджали; от Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с №09390220150960/28.01.2022г., видно от която работодателят е регистрирал трудовото правоотношение между дружеството и Е.Р.М., както и останалите писмени и гласни доказателства събрани в настоящото производство.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от Наредба №РД-07-2/16.12.2009г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд „Инструктажът на работното място е практическо запознаване на работника или служителя с конкретните изисквания за безопасното изпълнение на трудовата дейност и се провежда на работното място, преди да му бъде възложена самостоятелна работа", а съгласно посочената привръзка с чл. 281, ал.1 от КТ „Всички работници и служители се инструктират и обучават по безопасните методи на работа". Безспорно е установено, че на 29.10.2021 г. работодателят „О.“ ООД не е провел инструктаж на работното място на Е.Р.М., с който на 01.11.2021г. е настъпила смъртна злополука по време на работа при отстраняване на настъпила повреда на тежкотоварния автомобил, преди да му бъде възложена самостоятелна работа като шофьор на тежкотоварен камион марка М. с регистрационен номер *****, като не е запознал практически работника с конкретните изисквания за безопасното изпълнение на трудовата дейност, с което е осъществил от обективна страна състава на чл. 13, ал.1 от Наредбата и правилно и законосъобразно, на основание чл. 416, ал. 5 във вр.чл.413, ал. 2 от КТ е ангажирана административнонаказателната отговорност на търговското дружество. Законът е въздигнал в задължение на работодателя да проведе отделен, самостоятелен като вид, инструктаж по безопасност и здраве на работа при самостоятелното възлагане на работата преди започване на самото и изпълнение. Доказателствата по делото по безспорен начин очертават, че в търговското дружество е била въведена организация по повод провеждането на всички видове инструктажи още през 2018 г. Видно от

Заповед № 0-2/28.03.2018 г., подписана от представляващия ТД управител М. М., е било налице ясно познаване изискванията на законодателя да се разграничават началния от провеждания на работното място инструктаж преди самото възлагане на самостоятелната работа. При отчитане на тези еднопосочни данни и несъмнено установения на база доказателствата факт, че преди прякото възлагане на самостоятелна работа на Е.М. по превоз на товари на дата 29.10.2021г., на същия не му е било проведено инструктиране на работното място по практическото запознаване с конкретните изисквания за безопасното изпълнение на трудовата дейност и се налага безспорен извод за осъществено административно нарушение по неспазване нормата на чл. 13, ал. 1 от Наредбата. От това следва, че жалбоподателя в качеството му на работодател не е изпълнил задължението си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, чрез един от основните способи, какъвто е провеждането на инструктаж на работниците и в частност инструктаж на работното място. Ето защо според настоящата инстанция законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл.413, ал.2 от КТ, предвиждащ наказание имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лв. за работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание. Административнонаказващият орган е преценил всички обстоятелства по случая и отчитайки безспорните доказателства за извършено нарушение и правилата на чл.27, ал.1 и ал.2 от ЗАНН, правилно е определил административното наказание. Наложената имуществена санкция е близо до минималния размер и ще постигне целите по чл.12 от ЗАНН.

Съдът при извършената служебна проверка не констатира в хода на административнонаказателното производство да са допуснати твърдените от жалбоподателя нарушения на процесуалните правила. АУАН и обжалваното наказателно постановление са съставени правилно и законосъобразно, от компетентен орган, съдържат необходимите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Нарушението е пълно описано с всички относими към конкретния състав признаци, посочени са времето, мястото и обстоятелствата, при които е било извършено, както и доказателствата, които го подкрепят. От изложените в акта и наказателното постановление факти и обстоятелства става ясно какво деяние и кога е осъществено от жалбоподателя, като не е налице съществено нарушение на процесуалните правила, което да ограничава правото на защита на нарушителя и да опорочава атакуваният акт до степен, налагаща отмяната му. Спазен е и регламентирания в чл.34, ал.3 от ЗАНН шестмесечен срок за издаване на наказателното постановление, тъй като акта е съставен на 16.11.2021г., а процесното постановление е издадено от наказващия орган на 22.12.2021г. Административното нарушение се явява и доказано, за което бяха изложени съображения по-горе.

С оглед изхода на делото и направената претенция за разноски, на основание чл.63 ал.5 вр.ал.3 от ЗАНН следва на административно наказващият орган да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ, съгласно който заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. По силата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 до 120лв. В случая по делото

са проведени две съдебни заседания, в които са разпитани трима свидетели, както и е изготвил и депозирал писмена защита, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер от 100лв. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ със седалище град София, именно в полза на същата в качеството ѝ на юридическо лице (чл.2, ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“) следва да бъдат присъдени разноските по делото.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Ето защо

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 09-2100025 от 22.12.2021г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Кърджали, с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.413, ал.2 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. на „О.Т.“ ООД- гр. Кърджали, ЕИК: *****, в качеството му на работодател, за нарушение на чл.13, ал.1 вр. ал.2 от Наредба РД-07-2 за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд вр. чл.281, ал.1 от КТ.

ОСЪЖДА „О.Т.“ ООД- гр. Кърджали, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. Кърджали, кв. „В.“ БЛ.*** ВХ.** АП.***, да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр.София, сумата от 100лв., представляваща направени разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Кърджали по реда на глава 12 от АПК, в 14 -дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____